

DIBENI FLORA

8541

LIP

Natasha Lako
NATYRE E QETE
POEZI

81H-1

LIP

Natasha
Lako

Redaktor
SHVIT ARBANA

Piktur
BESNIK TRUNGU

Natyrë e qetë

POEZI

SHTËPIA BOTUESE

«NAIM FRASHËRI»

E VËRTETA (IME)

Po të mos ishte pisha me gjelbërim të përjet-
shëm që nxjerr rrëshirën
si lot të pastër fëmije dhe plaku,
po të mos e mblidhte përditë në një kovë të
vjetër
një njeri i thjeshtë që të gjithë ia kuptojnë
ëndrrën e vet,
po të mos kthehej ky lot në goma makine
që lëvizin gjithmonë,
s'do të isha poete.

Po të mos ishte zogu që fluturon në hapësirë
e të mos ulej pastaj në një fije bari,
po të mos e kosiste atë bar, ku asgjë s'do të
çlodhej më kurrë!
një vajzë që pret të fluturojë në një ëndërr
tjetër njeriu,
po të mos binte të hapej ëndrra e saj tek unë,
s'do të shkruaja.

Po të mos ishte një njeri që kërkon gjithmonë
gjysmerrësirë,
që askush mos t'ia deshifrojë sytë, zemrën,
veshjen, qeshjen porsì unë
e kot pret që ëndrra e tij të mbijë,
po të mos kisha lindur në vend të dëshirave
të tij unë,
s'do të isha kaq e mirë.

UNË

Pak filozofi,
pak dashuri,
kafe me pak,
pak vonesë në park.

Ose tepër filozofi,
ose tepër dashuri,
ose sheqer më tepër në kafën me pak,
më tepër (do të thotë) të humbasësh në
park.

Më mirë pak filozofi,
më mirë pak dashuri,
më mirë kafe me pak,
dhe pak vonesë, (ngaqë s'mund të
humbasësh) në park.

Më mirë një gënjeshtër më pak.

Gruaja

E P A R A

*Të gjitha... e para i ndjeu gruaja,
Gruaja harmonikja, shenjë e gjithësisë,*

*Çorapet që grisen dhe që duhen paguar,
Të gjitha...*

dhe fikjen e dashurisë

*Të gjitha... e para i ndjeu gruaja.
Si njeri shpendëror, brenda çdo çasti solemn,*

*Kur toka në thellësi rënkon.
Çdo shpend ngrihet në qiell.*

1987

shogorave

VATHËT E RINJ

*As flori, as të larë me argjend,
po prej bririt të drrerit vrarë
në gjueti të ndaluar.*

*Gjahtarit i bënë procesverbal,
i morën çiftin, ia varën në klubin e
gjuetisë.*

*Merceologët u ulën të caktojnë çmimin
e bririt copë-copë.*

*Ti qesh dhe vathët dridhen, kur kalon
në pyllin e dashurisë.*

1987

✓
PRITJA

✕ Jam ulur në një qoshe të dashurisë
ku bie shi papushim. ✕

Asnjëherë nuk të thashë, i dashur,
asnjëherë nuk të thashë, të dua.

Jam ulur në një qoshe të dashurisë
dhe të pres.

KOHA JONË HOMERIKE

Koha jonë homerike
prish njëra pas tjetrës gjithë fjalët e
panevojshme,
fjalët e krimbura nga pas' mbin fruti prej
farës.

Vjen gjithnjë koha e Homerit,
mbin fati i tij i madh.

Koha jonë homerike
prish njëra pas tjetrës studiot e poetëve,
makinat e shkrimit, sekretaritë, surin magjik.
Vjen gjithnjë koha e Homerit,
mbin syri i tij i gjallë.

Koha jonë homerike
poetët i kthen në endacakë të jetës,
për të treguar ato që nuk harrohen kurrë
se njeriu ka nevojë ta takojë njeriun përballë.
Lind gjithnjë koha e Homerit,
mbin pastaj fjala.

1989

23 $\frac{74}{11}$

39 16

39
 $\frac{16}{23}$

9

shkëlqim

NË NJË AEROPORT TË PAEMËR

*Kemi hyrë në vorbullën e Evropës,
ne të dyja nga rruga «Perlat Rexhepi».*

*Kemi hyrë në vorbullën e Evropës,
Perlat Rexhepi u vra në Shkodër.*

*Kemi hyrë në vorbullën e Evropës,
ne të dyja nga Korça jemi.*

*Kemi hyrë në vorbullën e Evropës,
para nesh Korça ka hyrë
e para Korçë, ndoshta Shkodra.*

*Ato të dyja aëndrojnë në brequn e tyre,
Perlat Rexhepi i vrarë doli të rrijë,
në rrugicën më të bukur të botës.*

*Prej rrugicës më të bukur të botës jemi nisur,
kemi hyrë në vorbullën e Evropës.*

1987